

energiával csökkentheti az erejét és visszavetheti.

Mi el vagyunk fáradva, nincs fogékonyságunk az újabb borzalmak iránt, ugyiszlán nem teszünk mást, mint reménykedünk s várjuk, mikor lesz a szerencsétlenségek sorozatának vége. A hurok már tulságosan összeszorult. Várjuk a fordulatot. Várjuk, hogy elmuljék ez a baj is a fejünkről és várjuk a fordulatot a politikában is, a gazdasági életben is, mindenben és mindenütt, mert minden vonalon nagyon meg vagyunk gyöngítve.

A Szegedi Kereskedők Egyesületének választmányi ülése.

(Saját tudósítónktól.) Vasárnap délután tartotta meg a Szegedi Kereskedők Egyesülete első választmányi ülését a nyári szünet óta. Ez az agilis egyesület, amely már 480 tagot számlál és reorganizálása következtében a legrövidebb idő alatt Szeged egyik vezető testülete lesz, vasárnapi választmányi ülésén két fontos, a szegedi kereskedők létérdekébe vágó ügyet tárgyalt. Az egyik a záróra kérdése volt, amelyre vonatkozólag elhatározta a választmány, hogy bizottságot küld ki a külvárosi kereskedők kívánalmainak megvalósítása érdekében. A másik ügy a kereskedelmi és iparkamarai titkárválasztás volt. Ebben az ügyben arra az álláspontra helyezkedett egyhangulag a választmány, hogy ezt a fontos állást *ne meghívással, hanem pályázat útján* töltsse be a kamara. A választmányi ülés lefolyásáról, — amelyen Lövész Antal elnökölt, — a következőkben számolunk be:

Lövész Antal elnök üdvözölte a nagy számban megjelent választmányt, bejelentette, hogy Böröcz Pál másodelnök betegsége miatt távolmaradását kimentette, mit a választmány részvételleljesen tudomásul vett. Maj az elnök szép és tartalmas beszédben ismertette a tervbe vett egyesületi reorganizációt és föl kérte Pásztor József titkárt, hogy az őszi és téli program előkészítése tárgyában tegyen előterjesztést.

A gondosan összeállított titkári jelentésből kitűnt, hogy 1914. március végéig az egyesületi helyiségben havonként kereskedelmi és közgazdasági előadásokat tartanak, valamint megfelelő jelentkezések esetén könyvviteli és kereskedelmi szaktanfolyamokat is rendeznek. A könyvtárt az egyesületi tagok gyakran veszik igénybe és örvendetes jelenséggül szolgál, hogy az országos közművelődési tanács részéről az egyesület részére 500 korona értékű könyvek adományzását helyezték kilátásba.

Az elnök előterjesztette ezután, hogy a budapesti Rémi- és Adria-szállók tulajdonosa, Weisz Richárd az egyesület igazolt tagjai és családtagjai részére a szálló rendes árából 10 százalékos kedvezményt nyújt. A választmány a bejelentést tudomásul vette és elrendelte a tagsági igazolványok elkészítését és ezen kedvezménynek a tagokkal való közlését.

Nyilassy Dezső a pénztári jelentésnek letételében előterjesztette, hogy a mehez viszonyok miatt, amelyek a kereskedelemre oly elviselhetetlenül súlyosodnak, a jótékonysági alap kimerült. Amíg a város tanácsához benyújtott segélykérés érdemlegesen el nem intéződik, az egyesület további adományozást nem nyújthat.

A Máv. alkalmazotainak zászlószögére a választmány öt koronát utaltványozott, a zászlószög beverésével Nyilassy Dezső pénztárost bízta meg.

A választmány husz új tagot vett föl.

Ezután a záróra rendezésére irányuló főkapitányi tervezetet tárgyalta a választmány és Boda Bertalan elnöklésével egy 12 tagból álló bizottságot választottak oly célból, hogy a külvárosi kereskedők érdekeinek megóvására záros határidőn belül véleményt adjon a választmánynak a *záróra-kérdés közkívánalomnak megfelelő rendezéséről*. A bizottság által beterjesztendő záróra-javaslatot az egyesület megkeresésével a főkapitányhoz juttatták.

A kereskedelmi és iparkamara betöltésre váró titkári tisztsége tárgyában élénk eszmecserére támadt.

Sok panasz hangzott el a kamara tétlensége miatt. Panaszolták, hogy bár voltakép-

pen a kamara lenne a kereskedők és iparosok támasza, de üdvös, értékes támogatását nem igen tapasztalták. A gombamódra szaporodó szövetkezetek elszívó munkáját behunyt szemmel nézi a kamara, noha a szövetkezetek ekzsztenciájában támadják a kereskedőt. Ezenközben pedig szabadalmazottan kivimult az uzsora, anélkül, hogy a kamara a súlyos terhek alatt nyögő kereskedelmi és ipari társadalom érdekében a kormányhatósághoz vagy büntető hatóságokhoz fordulna oltalomért.

Ilyen és ehhez hasonló kijelentések elhangzása után nagy súlyt helyez a választmány arra, hogy a kamarai titkári állásra olyan anyagilag is független, tartalmas, kereskedelmi és ipari tudással, bíró energikus férfit válasszanak, akinek egyénisége garanciát nyújt arra, hogy a kereskedelmi és ipari érdek lelkes gondozót lel benne.

A választmány ez alkalomból a kamarai titkári állásra érdemes egyének személyével foglalkozni nem kívánt. Amde tekintettel a titkári állás nagyfontosságára, azíránt keresi meg a kamarát átiratban egyhangu határozattal, hogy a betöltésre váró titkári állást *ne meghívás, hanem pályázat útján töltsse be*. Így mód és alkalom nyílik arra, hogy a kiválóan fontos, jelentős állásra a közélet legjelesebb egyénei pályázhassanak.

Egyéb fontos ügyeket az idő előrehaladottsága miatt a választmány nem tárgyalhattott. Lövész Antal elnök az ülés folytatását szeptember 21-re tűzte ki és így az ülést a választmány lelkes éljenzése mellett berekesztette.

A választmányi ülésen megjelentek: Lövész Antal elnök, Steiner Bernát alelnök, Pásztor József titkár, Nyilassy Dezső pénztáros, Kormányos Benő dr. ügyész, Boda Bertalan háznagy, Bitó Márk, Singer Dávid, Tóth József, Weber Miklós, Miskolezy Gyula, Lederer Illés, Rosner Sándor, Kocsis Ferenc, Paul Adolf, Róth Adolf, Antal Károly, Kardos Romeó, Kovács Henrik, Neu Salamon, Magyar Andor, Danner János, Vigh József, Stern Ignác, Kroó Sándor, Magyar István, Radó Soma, Berger Adolf, Szokolovszky Gyula, Hodács Antal, Glück Lipót és Brunner Kálmán választmányi tagok és igen sok kereskedő.

jobbra-balra lökve, püfölve őket, kik meglepetten nyitottak utat Alicának, aki megfogva Matyi kezét, kirántotta közülök.

— Nem szégyenlitek magatokat, ti csunya, rossz fiúk — kiáltotta s kipirult arcocskájával huzta-vonta maga után Matyit.

A nevelőnő ijedten sietett segítségére, mert attól tartott, hogy a vásott fiúk Alicát is megtámadják. Tényleg ökleiket kezdték emelgetni fenyegetőleg Alicára felé, de ekkor Matyi, ki eddig félénk páriaként tűrt az ültegeket, elébe állott Alicának s alaposan a földhöz vágott egy suhancot, aki közeledni mert, szerinte a földre szállt angyalhoz.

En épen akkor értem oda sétából s szemtanuja voltam ennek a jelenetnek. Persze mikor engem megpillantott az éretlen had, kerekét oldottak egy pillanat alatt.

Matyi könnyezve csókolgatta a kis Alicak kezét, ruháját, jelezve imádatát, háláját az ő kis megmentője iránt. Alicka pedig kézen fogta a szerencsétlent s vitte haza édes apjához, akinek meg kellett ígérnie, hogy Matyiról gondoskodni fog. S mit nem tett volna meg Cserháty az ő édes kicsi leánykája kedvéért?

Matyinak ezután a Cserháty portán volt a helye. Ott nevelkedett föl, hűséges ebként követve az ő kis urnőjét. Mikor Alicka sétálni ment, három lépésnyi távolságból kísérte, ha kocsikáztak, futott a kocsi után, ha csolna-

káztak, aggodó félelemmel leste a partról visszatértüket s ugrándozással fejezte ki örömet, hogy semmi baj nem történt. Leggyakrabban saját arcát cirógatva jelezte, hogy szereti Alicát s milyen szép az ő bálványa. Ha Alicka sárba lépett, rögtön ott termett, hogy cipőcskáját megtisztogassa, ha egy kutya közeledett, már messziről elriasztotta azt, mert tudta, hogy Alicka fél.

Egy alkalommal Alicka nagybeteg volt. Szülei kétségbeesetten lesték folyógyulását s Matyi éjjel-nappal a szoba küszöbén feküdt s összetett kezekkel könyörgött az orvosnak, jelezve, hogy ő haljon meg, csak Alicát mentse meg. Ha gyógyszer kellett, szaladt, mint a villám s tért vissza a gyógyszerlárból. Mikor Alicka tul volt a veszé-lyen, ugrált, kiabált az ő artikulálatlan hangján, hogy alig bírták megékeezni. Csak mikor mutatták, hogy csönd legyen, mert Alicka alszik, ült le az ajtó elé, még lélekzetet is alig vett, nehogy kis urnője álmát zavarja.

Megható volt, hogyan leste a lábbadozó gyermek minden gondolatát. Ő tudta legjobban eltalálni Alicka kívánságait s akkor volt a legboldogabb, amikor mosolyogni látta az ő kis tiúndérét.

Alickát folyógyulása után pár hétre fürdőre vitték szülei. Matyi azalatt lehorgasztott fejfel járt-kelt, alig evett s csak akkor lett ismét vidám, mikor Alicka rózsásan, frissen

tért vissza üdüléséből. Matyi boldogságában, örömeiben még cigánykereket is vetett, mert tudta, hogy ezen nevetni szokott Alicka.

Szóval bámulatra méltó volt, hogy ilyen testi fogyatkozással bíró lény, milyen értelmességgel bír, milyen hűséggel, ragaszkodással viseltetik az iránt, aki vele méltányosan bánik.

Igy teltek az évek. Bájos leánnyá fejlődött a kis Alicka, akit az udvarlók serege vett körül. Matyi szinte féltékenyen figyelte őket s egyikre jelezte, hogy rossz ember, másikra, hogy kártyás, a harmadikra, hogy iszákos s csodálats, de mindig jól volt tájékozva. Csak Darvay Zoltán, Alicka gyermekkori játszótársa iránt viseltetett vonzalommal s mindig örömmel jelezte jövetelét, vette el botját, kalapját s sietett készséggel szolgálatára. De Zoltán is volt az egyetlen, ki Matyi iránt barátsággal viseltetett, hol egy szivar, hol más valami figyelemmel mutatva ki árnta érzett jóindulatát.

Mikor Matyi észrevette, hogy Alicka komolyan megszerette az ifju földbirtokost, Bekey Gézát, szomoruan csóválta a fejét, de nem mert mozdulni sem, megértette, hogy a szerelem mindennél erősebb s kis urnője csak meggyülné őt, ha figyelmeztetné Bekey léhaságára, pedig ő jól látta, hogy az egy szivtelen, önző, asszonybolondító fráter, aki nem méltó Alicka szerelmére.

Telefon

515.

Kizárólag helybeli, hírneves asztalosmesterek által készített, elismert jóminőségű és bámulatos olcsó

butorok

első kézből csakis az **Eggesült Műasztalosok Butoraktárában** (Szeged, Tisza Lajos-körút 19. szám alatt, Kertész pékkel szemben) kaphatók; esetleg **részletfizetésre** is,